

[Annelise Gotfredsen.]

som helhed henviser til mine udtalelser ved første behandling, ifølge hvilke vi kan tiltræde det.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Det forslag, der drøftes i dag, er i virkeligheden på det nærmeste et fuldstændig andet forslag end det, der blev førstebehandlet for ganske kort tid siden.

Ændringsforslag nr. 1 indebærer, at det, der var det væsentlige i forslaget, er fjernet, nemlig adgangen til at gennemføre en frivillig forhåndslåneordning, og jeg synes, at ministeren skylder folketinget en forklaring her fra talerstolen på, hvorfor regeringen ikke har fundet det rigtigt at opretholde denne adgang. Selvfølgelig kan man sige, sådan som regeringen gør det i bemærkningerne til ændringsforslaget, at man vil åbne mulighed for yderligere drøftelser af de problemer, der knytter sig til genindførelse af en forhåndslåneordning. Men mens græsset gror, dør hørsemor, og skulle man finde et tidspunkt, hvor der var gode muligheder og god baggrund for at indføre en forhåndslåneordning i det hele taget, så måtte det netop være i øjeblikket, disse muligheder var til stede.

Fremskridtspartiet har ment, at det var vigtigt at få denne adgang gennemført hurtigst muligt. Vi er tilhængere af en frivillig forhåndslåneordning, og vi stemmer derfor imod ændringsforslag nr. 1. Vi stemmer også imod ændringsforslag nr. 2, men kan støtte forslaget i øvrigt, fordi vi mener, at det indebærer en lempelse af realkreditområdet.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne takke udvalget for et grundigt og også for et hurtigt arbejde med denne lovgivning om ændring af realkrediten. Jeg vil godt understrege — og det skal være et svar til hr. Ingomar Petersen — at lovens sigte jo er at være beskæftigelsesfremmende, og jeg mener også, at denne lov vil opfylde denne målsætning. Det ændringsforslag, som hr. Ingomar Petersen stiller til forslaget, og de bemærkninger, som hr. Ingomar Petersen har fremført vedrørende denne del af lovforslaget, kan jeg ikke være enig med hr. Ingomar Petersen i. Jeg mener også, at denne del af lovforslaget har en beskæftigelsesmæssig betydning.

Til hr. Knie-Andersen kan jeg sige, at jeg også her kan give tilslutning, sådan som jeg har gjort det i betænkningen og i udvalget, til denne arbejdsgruppe, og de resterende problemer vil blive behandlet dér.

Fru Annelise Gotfredsen og hr. Kjærulff-Schmidt var inde på den frivillige forhåndslåneordning, og hr. Kjærulff-Schmidt bad mig om at redegøre for, hvorfor vi har stillet dette ændringsforslag. Det har jeg meget grundigt redegjort for i udvalget og med udvalget, eller i hvert fald med et stort flertal i udvalget, været enig i, at vi stillede dette ændringsforslag og førte det over som et ændringsforslag til lovforslag nr. 12 om ændring af lov om realkreditinstitutter, som ligger i folketinget. Det har været ud fra, at vi godt ville have tid til nærmere at bedømme spørgsmålet: frivillig forhåndslåneordning kontra obligatorisk forhåndslåneordning, og da forslaget jo først skulle træde i kraft på et senere tidspunkt — og det er min opfattelse nu, at det tidligste, man kan få dette forslag om en forhåndslåneordning til at træde i kraft, bliver den 1. januar — så mener jeg, at der bliver tid til i forbindelse med lovforslag nr. 12 at tage stilling til dette spørgsmål. Det er altså grundlaget for dette ændringsforslag, og folketinget har jo så fortsat mulighed for at forhandle videre om dette problem.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg kan altså ikke anerkende boligministerens konklusion, at det skulle være beskæftigelsesfremmende at gøre et ganske almindeligt, lille, billigt parcelhus ca. 4.500 kr. dyrere. Den holder ikke, hr. boligminister.

Jeg vil også godt lige spørge boligministeren, om han da ikke er enig med mig i, at en udvidelse af amortisationstiden, altså en udvikling i denne retning, ikke er det stik modsatte af det, som et flertal af folketingets partier endes om ved realkreditforliget i 1970.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg er enig med hr. Ingomar Petersen i, at intentionerne, da vi lavede realkreditforliget i 1969, var at nedsætte de meget lange løbetider, gøre dem kortere, for på den måde at sanere lånemarkedet og dermed ikke få udstedelse af så mange obligationer,